

The Uses of Chinese Proverbs in the Introductory Scenes of a Translated Chinese Novel Entitled “Scarlet Heart” (步步惊心)

Suwat Roongkaew¹, Kittithara Phuangthanasan², Arunothai Boonchom³,
Sujira Khongwan⁴, Natthawiphanan Nonkaeo⁵ and Tanyarat Thongdee⁶

^{1,2,3,4,5,6} Faculty of Education, Sisaket Rajabhat University, Thailand

E-mail: roongkaew.st@gmail.com, kittithara.61@hotmail.com, Aru_Bc@hotmail.co.th,
SSKRU_TCN_2558@outlook.com, Chinese_2560@hotmail.com, gulffy.gulf@hotmail.com

Abstract

The current study aimed to study the uses of Chinese proverbs in the introductory scenes of a translated Chinese novel entitled “Scarlet Heart” (步步惊心). 41 episodes of the series were studied in terms of 6 aspects of proverb uses including 1) animation description, 2) emotional description, 3) Questioning for rationales of actions, 4) uses of ironic proverbs, 5) comparative proverbs, and 6) description of places.

The results of the study found that the aspect of questioning for rationales of actions which was found to be used in 18 episodes including 3, 9, 15, 16, 18, 21, 22, 24, 28, 30, 31, 32, 33, 36, 37, 38, 39, and 40. Moreover, comparative proverbs was the second most used proverb which was found to be used in 7 episodes including 2, 13, 17, 26, 27, 35, and 41. Next, animation description was found to be used in 4 episodes including 5, 11, 14, and 29. The description of places was found to be used in 2 episodes including 12 and 19. Lastly, the uses of ironic proverbs were found in only one episode – 10. All the 41 episodes was introduced by using proverbs in introductory scenes guiding the how the episodes would be.

Keywords: novels, translation, introductory scenes

กลวิธีการใช้สำนวนภาษาเพื่อเปิดเรื่องในนิยายจีนแปลเรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์

บทคัดย่อ

จากการศึกษาวิธีการใช้สำนวนภาษาในการเปิดเรื่องจากนิยายจีนแปล เรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สำนวนเปิดเรื่องในด้านต่างๆจากนิยายแปลจีน เรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ ซึ่งมีทั้งหมด 41 ตอน ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาทั้งหมด 6 ด้าน คือ 1) การบรรยายภาพเคลื่อนไหว 2) การบรรยายความรู้สึก 3) การตั้งคำถาม/สาเหตุการกระทำ 4) การใช้สำนวนประชดประชัน 5) การใช้สำนวนอธิบายเปรียบเทียบ 6) การบรรยายสถานที่

ซึ่งพบปรากฏมากที่สุดคือ ด้านการตั้งคำถาม/สาเหตุการกระทำ มี 18 ตอน คือ ตอนที่ 3, 9, 15, 16, 18, 21, 22, 24, 28, 30, 31, 32, 33, 36, 37, 38, 39, 40 รองลงมาคือด้านบรรยายความรู้สึก มี 8 ตอน คือ ตอนที่ 1, 6, 7, 8, 20, 23, 25, 34 ถัดจากนั้นคือด้านการใช้สำนวนอธิบาย/เปรียบเทียบ มี 7 ตอนคือ ตอนที่ 2, 13, 17, 26, 27, 35, 41 ต่อไปคือด้านบรรยายภาพเคลื่อนไหว มี 4 ตอน คือตอนที่ 5, 11, 14, 29 ด้านการบรรยายสถานที่ มี 2 ตอน คือตอนที่ 12, 19 และสุดท้ายด้านการใช้สำนวนประชดประชันมีตอนเดียว คือตอนที่ 10 ตามลำดับ ในทั้งหมด 41 ตอน มีชื่อเรื่องที่ใช้สำนวนสั้นๆละสลวยเป็นตัวเกริ่นนำการเปิดเรื่องหัวข้อย่อจะดำเนินไปในรูปแบบใด

คำสำคัญ: นิยาย, แปลภาษา, การพูดเปิดเรื่อง

บทนำ

“เงาะมิติพิชิตบัลลังก์”เป็นนิยายจีนแนวย้อนยุค กล่าวเกี่ยวประวัติศาสตร์หรือเรื่องราวสมัยอดีต เป็นการบันทึกคดีเรื่องราวต่างๆไว้ เป็นการกล่าวถึงความรัก การเมืองในราชสำนัก ซึ่งมีข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสมัยรัชกาลของจักรพรรดิคังซี แห่งราชวงศ์ชิง (เงาะมิติพิชิตบัลลังก์: คำนำ)

“เงาะมิติพิชิตบัลลังก์”เป็นวรรณกรรมประเภทนิยายเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ จางเสี่ยว สาวออฟฟิศวัย 25 ปีประสบอุบัติเหตุจนวิญญาณทะลุมิติย้อนเวลากลับไปในยุคจักรพรรดิคังซี เมื่อลืมตาตื่นขึ้นเธอพบว่าตัวเองอยู่ในร่างของสาวน้อยวัย 12 ปี นาม มาเออร์ไ้ร่วซี ผู้เป็นน้องสาวชารองขององค์ชายแปดซึ่งในอนาคตจะเป็นศัตรูทางการเมืองที่สำคัญของจักรพรรดิองค์ต่อไป นั่นคือ หยงเจิน จางเสี่ยวตื่นตระหนกแต่ก็ไมรู้หนทางจะกลับสู่โลกเดิม เธอตัดสินใจจะใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้ในฐานะใหม่ แต่ปัญหาของเธอยังไม่จบลงเท่านี้ เธอที่เป็นสาวยุคใหม่ต้องมาใช้ชีวิตแบบโบราณ เธอต้องปรับตัวทั้งความคิดและรูปแบบการใช้ชีวิต ทว่าความทรงจำที่มีอยู่เดิมของจางเสี่ยว ทำทุกอย่างมีแต่ยากกับยาก เพราะนั่นเท่ากับเธอรู้ประวัติศาสตร์ที่ยังไม่เกิดขึ้น และนี่คือจุดเริ่มของการใช้ชีวิตอย่างออกส้นขวัญแขวนที่ต้องหวาดผวาทุกอย่างก้าวของเธอ หมิงสาวจากโลกอนาคต

พอรอดพ้นจากการเป็นสนม คังซี แต่กลับถูกส่งไปเป็นนางกำนัลถวายงานน้ำชาหน้าพระพักตร์ที่ตำหนักของคังซีแทน ทำให้บรรดาองค์ชายที่สนิทสนมเป็นห่วง ร่วซี ต่างเป็นกังวล กลัวว่าด้วยนิสัยขมุ่ขามใจร้อนจะทำให้ชีวิตน้อยๆของร่วซีต้องแขวนอยู่บนเส้นด้าย ทว่า ร่วซี กลับทำได้ดีกว่าที่ทุกคนคาดไว้มาก เพราะสุดท้ายนอกจากพวกเขาจะไม่ต้องห่วงเธอแล้ว เธอยังกลายเป็นหัวหน้านางกำนัลคนโปรดของคังซี ไปอีกด้วย นอกจากนี้ความสัมพันธ์ ระหว่างร่วซี กับบรรดาองค์ชายทั้งหลายก็เริ่มเกิดความเปลี่ยนแปลง ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอก ร่วซี มาถึงจุดที่ต้องเลือก ทว่าเธอจะเลือกอย่างไรจึงไม่ผิดต่อมโนธรรมและหัวใจของตัวเอง

ความสัมพันธ์ระหว่าง “ร่วซี” กับบรรดาองค์ชายทั้งหลายยังคงเปลี่ยนแปลงไม่หยุดยั้ง และยากจะคาดเดาว่าจะไปไหนทิศทางใด อีกทั้งเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ตีกรังกรชิงบัลลังก์ที่อาบไปด้วยเลือดทั้งราชสำนัก ที่ร่วซีรู้มาล่วงหน้าจากโลกอนาคต ก็ใกล้เข้ามาทุกขณะ

ในที่สุดการเดินทางของ “ร่วซี” ก็มาถึงจุดสิ้นสุด หลังผ่านความเปลี่ยนแปลงหลายครั้งครา จาก “ยุคคังซี” มาจน “ยุคหยงเจิ้ง” ในที่สุดร่วซีก็เข้าใจอะไรหลายอย่างมากขึ้น สิ่งที่น่างงเหลือเกินมาตลอดหลายสิบปีหลังย้อนเวลามา สุดท้ายก็ยังคงบังเกิดขึ้นอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง กงล้อประวัติศาสตร์ยังคงหมุนไปตามครรลองของมัน(ออนไลน์,2560)

นิยายเรื่องนี้เป็นนิยายที่ได้รับความนิยมอย่างมากเป็นผลงานที่สร้างปรากฏการณ์ให้กับวงการหนังสือจีนแต่งโดย ถงหัว แปลโดย อรจิรา ตัวบทในเรื่องนี้แบ่งออกเป็นตอนๆ แต่ละตอนมีชื่อตอนมีทั้งหมด 41 ตอน แต่ละตอนมีความยาวโดยประมาณ 18 – 20 หน้าโดยประมาณชื่อตอนในฉบับที่พิมพ์นี้ ยามเมื่อพื้นเวลาพลันย้อนคืนนับร้อย/ร่วมทางมาแสนไกล ไม่รวมกลับ/วัยเยาว์ไมรู้ทุกข์โศก/ทุกข์สุขพบพานจำพราว/เหล่าตกลู่ท่องผู้กล้าดกชุ่ม ยิ่งง่ายแก่การมีเมมา/ผู้รู้ใจเพียงหนึ่งคือผู้ใด/ดื่มตำขมโคมไฟในช่วงวัยอ่อน

เยาว์/ฤดูใบไม้ผลิเพิ่งเริ่มต้นก็ลาจาก/ร้ายสุราสนทนานอกด่าน/เหตุใดเจ้าจึงไม่หวนกลับ/ขอท่านโปรดเห็นค่า
ช่วงเยาว์วัย/ความคิดถึงทำให้โดดเดี่ยวโศกเศร้า/แต่งองค์ทรงเครื่องยวนใจชาย/จูงมือท่องเที่ยวพวงไฟ/ฝน
ฤดูสารทช่างหนาวเหน็บ/ดอกไม้ปลิดปลิวเลื่อนไหลตามสายน้ำ/อารมณ์งามอาชาเลิศอย่าด่วนทรมหัวใจ/
เทพธิดาเรียงระบำกลางแสงจันทร์/ดอกมูหลันบานความรักไม่ผลิบาน/ตรอมตรมโศกเศร้า หัวใจสลาย/มีรักก็
เหมือนไร้รัก/เดินถึงทางตันพักดูหมู่เมฆ/ผู้รู้ใจร่วมดื่มเหล้าสนทนา/ฟ้าพิโรธความหวังของคนงมงาย/บุญคุณ
ความแค้นยากคำนวณ/ใครลืมนใครก่อน/โชคชะตาร้ายดีไม่อาจหวัง/ที่พักใจคือใจสงบ/มีรักย่อมมีทุกข์มีรักย่อม
มีความหวาดกลัว/พานพบเพียงคิดว่าผ่านไป/ไม่นอนเดียวดายให้ร้าวราน/วิญญานสาวงามกลับคืนถิ่น/ดอกไม้
เบ่งบานสีสันสดใส/ใจนไม่เคียดอยู่คลายหนาว/ไม่เสียใจที่รักยังลึก แต่เสียใจที่แค้นมาเร็ว/ไม่สามารถทิ้ง
ความหลังทุกอย่างไป/คนรักพลัดพราก ตรอมจากใจไร้คู่เคียง/ใยต้องตัดใจอำลา/พราจากทุกขคิดคำนึงไม่
เสื่อมคลาย/ดอกไม้โรยราคนตายจากต่างไม่รู้/บันทึกสุดท้าย

ในการจัดทำบทความวิชาการครั้งนี้ผู้ศึกษา ต้องการศึกษากลวิธีการใช้สำนวนภาษาเพื่อเปิด
เรื่องในนิยายจีนแปลเรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ซึ่งเป็นผลงานเขียนของ ถงหัว แปลโดย อรจิรา ซึ่งผู้ศึกษา
ต้องการศึกษาสำนวนการใช้ภาษาในการเปิดเรื่องของแต่ละตอน ที่ปรากฏในด้านๆดังนี้ ด้านการบรรยาย
ภาพเคลื่อนไหว ด้านการบรรยายความรู้สึก ด้านการใช้สำนวนประชดประชัน ด้านการใช้สำนวนตั้งคำถาม/
สาเหตุการกระทำ ด้านการใช้สำนวนอธิบาย/เปรียบเทียบและด้านการบรรยายสถานที่ ซึ่งมีทั้งหมดมี 4 เล่ม
จำนวน 41 ตอน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการใช้สำนวนภาษาเปิดเรื่องในด้านต่างๆจากนิยายแปลจีน เรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์

สมมุติฐาน

กลวิธีการใช้สำนวนเพื่อเปิดเรื่องในนิยายจีนแปลเรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ซึ่งมีจำนวน 41 ตอน
ปรากฏการเปิดเรื่องในด้านการบรรยายภาพเคลื่อนไหว การบรรยายความรู้สึก ใช้การเปรียบเทียบและการ
ใช้สำนวนที่ประชดประชัน

ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาการใช้สำนวนภาษาในการเปิดเรื่องด้านต่างๆ ที่ปรากฏในนิยายแปลจีนเรื่อง เจาะมิติ
พิชิตบัลลังก์ ซึ่งมีทั้งหมด 41 ตอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบกลวิธีการใช้สำนวนภาษาในลักษณะต่างๆในการเปิดเรื่องของแต่ละตอนจากเรื่อง
เจาะมิติพิชิตบัลลังก์

ระเบียบการดำเนินงาน

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ขั้นตอนในการวิจัยจะเริ่มจากการเก็บข้อมูลจากการอ่านนิยายแปลจีนเรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ และนำส่วนในการเปิดเรื่องของแต่ละตอนมาแบ่งแยกเป็นด้านต่างๆ จากนั้นก็สรุปการวิเคราะห์เขียนเป็นรายงานบทความวิชาการ

การใช้สำนวนภาษา

วนิดา ตั้งเทียนชัย, (2550) สำนวนจีนมีความสำคัญต่อการพูดและการเขียนมาช้านาน ภาษาจีนมีการใช้ถ้อยคำอยู่มากมาย ทั้งสำนวนโบราณและสำนวนสมัยใหม่ สำนวนเหล่านั้น แสดงวัฒนธรรมทางด้านการใช้ภาษาต่างๆ ของจีน กล่าวคือเราสามารถนำสำนวนมากล่าวอ้าง และเข้าใจความหมายได้โดยไม่ต้องอธิบายยืดยาวสามารถเข้าใจได้ทันที

มัทนี ตูลยาทร, (2533 ,อ้างถึงใน วนิดา ตั้งเทียนชัย,2550) กล่าวว่า สำนวนเป็นถ้อยคำหรือวลีหรือประโยคที่มีความหมายไม่ตรงตามตัว แต่มีความหมายเป็นเชิงเปรียบเทียบ ผู้ฟังผู้อ่านต้องแปลความอีกชั้นหนึ่งจึงจะเข้าใจ สำนวนนี้จะใช้กันอย่างแพร่หลายในหมู่คนที่พูดภาษาเดียวกัน ถ้าใครเอ่ยขึ้นมาก็มีผู้เข้าใจความหมายในทันที

ณัฐนันท์ ดิยานนท์ (2559) พบว่าการศึกษาเปรียบเทียบนวนิยายจีน เจีย กับฉบับแปลภาษาไทย บ้านงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการถ่ายทอดตัวบทจากนวนิยายจีน เจีย สู่ฉบับแปลภาษาไทย บ้าน ผลการวิจัยพบว่าประการแรกในด้านโครงสร้างทาง ภาษาทั้งระดับคำและระดับประโยคมีการเพิ่มเติม ตัดทอน ปรับคำหรือข้อความนั้น ให้สอดคล้องกับบริบทและการถ่ายทอดตัวบทที่ตรงเกินไป ประการที่สองกลวิธีทาง ภาษาที่โดดเด่นในนวนิยายจีน เจีย นั้นเป็นการใช้ภาษาภาพพจน์ (figurative language) มีหลายวิธีด้วยกัน อาทิ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน สัญลักษณ์

ศัพท์พจน์และอติพจน์ซึ่งสามารถอธิบายตามความหมายและโครงสร้างภาษาจีน หรือ การปรับเปลี่ยนคำหรือโครงสร้างใหม่โดยให้สอดคล้องกับภาษาไทย ประการที่สาม ภูมิหลังทางสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชาติมีอิทธิพลต่อการถ่ายทอด ความหมายหรือที่เรียกว่า “เอกลักษณ์” ทางภาษา

การเปิดเรื่อง

งานเขียนสมัยก่อนเป็นงานเขียนประเภทเรื่องแต่ง ที่มีกลวิธีไม่ซับซ้อนไม่เหมือนปัจจุบัน เช่น เทวดานานหรือนิทาน ที่มีวิธีการเล่าเรื่องจาก 1 ไป 2 ไป 3 ด้วยสำนวนเรียบง่าย แต่ปัจจุบันสืบบันเทิงมีมากมายหลายแขนง ในกลุ่มงานเขียนนั้นมีคู่แข่งมากมาย ทำให้นักเขียนต้องใช้กลวิธีที่ตนเชี่ยวชาญมาใช้เพื่อดึงความสนใจนักอ่าน นอกจากพล็อตเรื่องที่น่าสนใจ การเปิดเรื่องที่ดีก็มีเป็นสิ่งกระตุ้นนักอ่าน การเปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละคร เป็นการเปิดเรื่องแบบพื้นฐาน ซึ่งเหมาะกับงานเขียนประเภทนิทาน ที่ไม่ซับซ้อนตีความมากนัก เช่นเปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครแบบอ้อม บทนำของเรื่องอาร์ทิมิส ฟาวล์

ผู้เขียนไม่ได้เปิดเรื่องด้วยการบรรยายนิยายหรือ 'ความพิเศษ' ของอาร์ทิมิสโดยตรง แต่เลือกใช้บันทึกของนักจิตวิทยาที่ดูแอลาร์ทิมิส ซึ่งตัวละครเป็นตัวเล่าเรื่องแทน การเปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครจึงเป็นวิธีที่ใช้ได้ดีและได้ผล เพราะตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง นิยายส่วนใหญ่มักมีตัวเอกที่ 'แตกต่าง' จากคนทั่วไป การเปิดเรื่องด้วยสิ่ง 'แปลกใหม่' จึงดึงความสนใจคนอ่านได้

ซึ่งวิธีเปิดเรื่องลักษณะนี้จะใช้ได้ผลก็ต่อเมื่อตัวละคร มีคุณสมบัติพิเศษ และนำเสนอได้น่าสนใจ เช่น จะเขียนนิยายเกี่ยวกับตำรวจคนหนึ่งก็ตามอดสนิททั้งสองข้าง แต่กลับได้เป็นตำรวจที่ยิ่งป็นแมนที่สุดของกรมตำรวจเพราะเขาหุติมาก ซึ่งจะไม่เปิดเรื่องด้วยการเขียนบอกคนอ่านไปโดยตรงและ ไม่จำเป็นต้องให้ตัวเอกแนะนำตนเองโดยตรง แต่ใช้ตัวละครอื่นแนะนำตัวละครหลักได้หรือใช้ตัวละครหลักแนะนำตัวละครอื่นเพื่อให้คนอ่านเห็นทัศนคติของตัวเอกที่มีต่อคนรอบข้าง

การเปิดเรื่องด้วยบทสนทนาจะปรากฏในนิยายรักหวานแหววหรือไลท์โนเวลที่เน้นบทสนทนา มากกว่าการบรรยาย ในบางครั้งการเปิดเรื่องเป็นบทสนทนายระหว่างตัวละคร โดยที่ยังไม่รู้ว่าเป็นละครตัวใด หรือ ณ จุดนั้นเกิดเหตุการณ์อะไร ตัวอย่างเช่น นิยายชื่อดัง A Song of Ice and Fire เขียนโดยจอร์จ อาร์. อาร์. มาร์ติน เป็นที่รู้จักในชื่อซีรีส์ A Game of Throne) การเริ่มด้วยบทสนทนามีข้อดีคือคนอ่านจะรู้สึก "ตื่นตัว" การเริ่มด้วยบทบรรยาย และมักจะไม่ใช่เรื่องทั่วไป แต่เป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่อมาของเรื่อง (ออนไลน์, 2560)

ตัวอย่างเช่น ลุงมาร์ตินเริ่มเรื่องด้วยการลาดตระเวนของหน่วยไนท์วอซ กลุ่มคนที่ทำผิดกฎของอาณาจักรและเลือกถูกเนรเทศมาประจำการที่กำแพงทางเหนือ จะได้ไม่โดนตัดมือ แต่แล้วระหว่างการลาดตระเวนไปพบเจอสิ่งที่เรียกว่า 'ไวท์วอล์กเกอร์' ซึ่งคนในอาณาจักรส่วนใหญ่เชื่อว่าไม่มีอยู่จริง หน่วยลาดตระเวนคนหนึ่งหนีกลับมาได้ แต่การละทิ้งหน้าที่ถือว่าทำผิดกฎหน่วยไนท์วอซ เขาจึงต้องโดนตัดหัว ซึ่งก็จะนำไปสู่ฉากเปิด ตัวละครสำคัญคนหนึ่งของเรื่อง และนอกจากคนอ่านจะได้รู้ว่าเขาเป็นใคร เกี่ยวข้องอะไรกับหน่วยไนท์วอซแล้ว ยังช่วยให้รู้ว่าเขาเป็นคนที่ยึดมั่นในกฎที่ตัวเองสร้างขึ้นเพียงใด ดังนั้น การเปิดเรื่องด้วยบทสนทนา คนอ่านต้องทราบวาทสนทนานั้นนำไปสู่เหตุการณ์ต่อไปหรือไม่ คำพูดที่เลือกมาต้องมีที่มาที่ไปและ มีความหมาย

การเปิดเรื่องด้วยการพูดถึงสถานที่/วัตถุ/บางสิ่งที่สำคัญต่อเรื่องทั้งหมด นิยายที่เขียนนั้นมีวัตถุบางอย่าง สถานที่บางอย่าง สิ่งมีชีวิตบางอย่าง หรือระบบบางอย่างที่สำคัญต่อเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ ก็สามารถเลือกกล่าวถึงสิ่งเหล่านั้นในบทนำได้ เช่น มหาภพย์ไตรภาค เดอะลอร์ดออฟเดอะริงส์ โดย เจ. อาร์. อาร์. โทลคีน อุกิศ 26 หน้า และ บทนำของเรื่อง DWO 7 การ์ดราชนย์ครองพิภพ ของ Season Cloud ที่เปิดด้วยฉากด้วยการเล่นเกม

การเปิดเรื่องด้วยคำคม นิยายส่วนใหญ่จะมีแก่นเรื่องเป็นของตนเอง หรือข้อคิดบางอย่างที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอให้คนอ่านนำกลับไปคิด เช่น ธรรมะย่อมชนะอธรรม, ความโลภนำมาซึ่งการสูญเสีย แต่ถ้าเรื่องใดเน้นแก่นเรื่องเป็นหลัก ไม่ได้เน้นตัวละคร วัตถุวิเศษ หรือฉากที่อลังการ จะเปิดเรื่องด้วยคำคมหรือข้อคิดที่เกี่ยวกับแก่นเรื่องหลักของเรื่อง เช่น บทนำของเรื่อง Alive หัวหน้าผมเป็นนมทูต โดย ข้าพเจ้า

ตัวอย่าง 'การได้เป็นยมทูตรับจ้าง' ส่วนการเป็นยมทูตรับจ้างคืออะไร ทำไมถึงทำให้เขาคิดได้นั้นทำนักอ่านสนใจไปอ่านเรื่องนั้นต่อ

การเปิดเรื่องด้วยเหตุการณ์ซึ่งเป็นต้นเหตุของเรื่องทั้งหมด ถ้านิยายเรื่องนั้นไม่ได้มีตัวละครพิเศษ ไม่ได้อยู่ในสังคมพิเศษ ไม่ได้มีวัตถุพิเศษ เป็นเพียงเรื่องธรรมดาๆ ที่มี 'เหตุการณ์' พิเศษ ต้องเลือกเปิดด้วยเหตุการณ์นั้น เช่น ฉากเปิดของวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง เด็กชายในชุดนอนหลายทาง เขียนโดย จอห์น บอยน์ นักเขียนไม่ได้อธิบายให้ฟัง บรูโน ตัวเอกของเรื่องเป็นคนลักษณะใด แต่กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ทำให้เรื่องทั้งหมดเกิดขึ้นคือ 'การย้ายบ้าน' ซึ่งเกิดจากพ่อที่เป็นทหารหน่วยเอสเอสต้องไปประจำการที่ค่ายกักกัน พ่อบรูโนย้ายไปทำให้ได้รู้ความจริงเบื้องหลัง 'ฟาร์ม' และ 'บ้านใหม่' แห่งนี้(ออนไลน์, 2560)

ผลการศึกษา

ในการศึกษา กลวิธีการใช้สำนวนภาษาเพื่อเปิดเรื่องในนิยายจีนแปล เรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สำนวนภาษาที่ใช้ในการเปิดเรื่องในแต่ละตอน ซึ่งประพันธ์โดย ถงหัว โดยสามารถนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ดังนี้

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์การใช้สำนวนภาษาเพื่อเปิดเรื่องซึ่งมี 6 ด้าน คือ

- 1.ด้านการบรรยายภาพเคลื่อนไหว
- 2.ด้านการบรรยายความรู้สึก
- 3.ด้านการใช้สำนวนประชด ประชัณ
4. ด้านการตั้งคำถาม/สาเหตุของปัญหา
- 5.ด้านการใช้สำนวนอธิบาย/เปรียบเทียบ
- 6.ด้านการบรรยายความรู้สึก

ที่ปรากฏในนิยายจีนแปลเรื่องเจาะมิติพิชิตบัลลังก์ ซึ่งมีทั้งหมด 41 ตอน ดังนี้

- 1.ด้านการบรรยายภาพเคลื่อนไหว

ตอนที่ 5 เหล่าตูกู้ห้องผู้กักตม ยิงง่ายแก่การมีนเมา

หิมะแรกของฤดูหนาวปีนี้ตกลงมาเจียบ ๆ อย่างไม่มีเค้าบอกล่วงหน้ามาก่อนในวันแรกห้องฟ้าไม่ได้ส่งสัญญาณใดผิดแผกไปแต่วันต่อมาพอดันขึ้นก็พบว่าโลกได้ถูกแต่งแต้มจนขาวโพลนงามงด

ตอนที่ 11 ขอท่านโปรดเห็นค่าช่วงเยาว์วัย

เข้าเดือนสี่ ฝูเสื่อโอบยิบนางแอนเห็นร้อน ดอกไม้ผลิบานต้นหญ้าแตกยอด ภูเขาและสายธารต่างแย้มยิ้ม ทุกที่เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา

ตอนที่ 14 จู่มือทองเที่ยวทั่วพงไพร

ท้องทุ่งหญ้าเดือนเจ็ด งดงามจนน่าตื่นตะลึง คลื่นสี่เขี้ยวกระเพื่อมไหวระลอกแล้วระลอกเล่าตามสายลมเอื่อยอ่อนที่พัดผ่าน ดอกไม้เล็ก ๆ เบ่งบานสะพรั่งแต้มแต่งสีสันพื้นสีเขียว ยามนี้สงบงดงามประดุจผ้าทออัน

หรรหาวิจิตร ยามเคลื่อนไหวประจุขุนเขาและสายน้ำเรึงระบำไปพร้อมกัน

ตอนที่ 29 มีรักยอมมีทุกข์ มีรักยอมมีความหวาดกลัว

ดอกไม้เบ่งบาน บานแล้วก็ร่วงโรย ร่วงโรยแล้วก็กลับมาบานอีก ระหว่างที่ดอกไม้บานและร่วงโรยเวลาก็ผ่านไปหนึ่งปี

สรุป การบรรยายภาพเคลื่อนไหวนี้ การเปิดเรื่องส่วนใหญ่กล่าวเกี่ยวกับ ธรรมชาติ ดอกไม้ ดวงดาว สัตว์ป่าและสิ่งไม่มีชีวิตในลักษณะต่างๆเป็นตัวนำเรื่องราว การเปรียบเทียบธรรมชาติกับธรรมชาติให้มีชีวิต การพรรณนาทำให้เกิดจินตภาพ

2. ด้านการบรรยายความรู้สึก

ตอนที่ 1 ยามเมื่อพื้นดิน เวลาพลันย้อนคืนนับร้อยปี

ตอนนี้เป็นช่วงฤดูร้อน พันธุ์ที่เคยข่มอ่อนเขียวสดชื่นช่วงต้นฤดูใบไม้ผลิซึ่งอยู่ในช่วงที่สิ่งใหม่กำลังเริ่มต้น แลดูเขียวเข้มหนาหนักอยู่เบื้องหน้าอาจเพราะความงามสดใสที่เห็นได้มาถึงช่วงเวลาซึ่งงดงามที่สุดนับจากนี้ มีแต่จะโรยราร่วงหล่น เหมือนกับความรู้สึกของฉันทันยามนี้สิบวันแล้วที่ฉันทันเวลากลับมาอยู่ในยุคโบราณ ทว่าฉันทันยังคงรู้สึกเหมือนว่าทุกอย่างเป็นเพียงความฝัน รอจนฉันทัน ฉันทันจะกลับไปอยู่ยุคปัจจุบันไม่ใช่ปีที่ 43 ในรัชศกของจักรพรรดิคังซีแห่งราชวงศ์ชิงและยังคงเป็น จ้างเสี่ยว สาวออฟฟิศสถานภาพโสดวัย 25 ปี ไม่ใช่มาเออร์ไท่ รวีซี สาวน้อยชาวแมนจูวัย 13 ปี

ตอนที่ 6 ผู้รู้ใจเพียงหนึ่งคือผู้ใด

แม้จะเป็นหน้าหนาวแต่ไม่มีลม ดวงอาทิตย์ก็ส่องแสงไม่เลวส่องจนผู้คนอบอุ่น รู้สึกสบายกระดูกตลอดร่าง บวกกับมีการแสดงศิลปะการชี่มาให้ชมนับเป็นเรื่องที่สุขสำราญนัก

ตอนที่ 7 ดิมตำมโคมไฟในช่วงวัยอันอ่อนเยาว์

เทศกาลตรุษจีนใกล้เข้ามา ทุกคนต่างชะเง้อคอรอคอย แต่จิตใจของฉันทันกลับยิ่งหม่นหมองเมื่อคิดว่า หลังจากผ่านเทศกาลตรุษจีนและเทศกาลโคมไฟไปแล้ว การคิดตัวสาวงามก็จะเริ่มขึ้นนับกันเต็มๆ ก็มีเวลาไม่ถึงหนึ่งเดือนในใจจึงไม่รู้สึกคาดหวังอะไรกับปีนี้ มีแต่หวังว่าทางที่ดีขอให้ปีใหม่อายุได้มาถึงทว่าเรื่องในโลกน้อยนักจะเป็นดังหวังต่อให้ไม่อยากจะยังไงฉันทันก็ต้องต้อนรับการมาของปีที่ 44 ในรัชศกคังซีอยู่ดี

ตอนที่ 8 ฤดูใบไม้ผลิเพิ่งเริ่มก็ลาจาก

ต้นฤดูร้อน ช่วงดอกไม้ผลิบานล่องผ่านเหลือเพียงสีเขียวเข้มอ่อนของยอดหญ้าปรากฏให้เห็นแม้อากาศจะเริ่มร้อนขึ้นบ้างแล้วแต่กลางคืนยังคงหนาวเข้ากระดูก ฉันทันฟังราวสะพาน มองดูจันทร์ข้างแรมกระเพื่อมไหว บนผิวน้ำปากก็พึมพำว่า “พึงรับฤดูใบไม้ผลิมาหยกๆ ตอนนี่ต้องส่งฤดูใบไม้ผลิเสียแล้ว”

ตอนที่ 20 ทรอมตรม โศกเศร้าหัวใจสลาย

เพียงย่างเข้าสู่ฤดูร้อน อากาศยังไม่ทันจะร้อนเต็มที่ คังซีก็สั่งให้จัดการเตรียมตัวไปนอกด่าน แม้จะมีการประพาสนอกด่านทุกปี แต่ทุกครั้งฉันทันต่างตีใจมากเพราะการได้ห่างจากเมืองต้องห้าม แต่ระเบียบก็น้อยลง การแก่งแย่งชิงดีก็ดูเหมือนจะห่างไกลออกไปมากได้ชี่มาห้อยยานตามแต่ใจภายใต้ฟ้าครามและเมฆขาว

เสพสุขกับแสงแดดอันอบอุ่นสายลมอันอ่อนโยนและกลิ่นหอมอ่อนๆ ของใบหญ้าฉันจะรู้สึกว่ามีชีวิตยังสวยงาม
จิตใจก็เบาสบายขึ้น

ตอนที่ 23 ผู้รู้ใจร่วมดื่มเหล้าสนทนา

อากาศยิ่งมายิ่งร้อน คังซีจึงแปรพระราชฐานไปพักอยู่ที่อุทยานแห่งชาติซึ่งชุมชนหยวนซึ่งมีทิวทัศน์งดงามรื่นใจ
มากกว่า ทุกคนพากันหงุดหงิดเพราะอากาศร้อนแต่ฉันกลับรู้สึกสงบนิ่งยิ้มแย้มรับทุกสิ่งปรนนิบัติรับใช้คังซี
อย่างระมัดระวัง แม้ส่วนลึกในใจยังหวาดกลัวอยู่ แต่ในความกลัวก็ยังมี ความสบายใจอยู่ไม่น้อย

ตอนที่ 25 บุญคุณความแค้นยากคำนวณ

ร่างกายเหมือนถูกไฟเผาไหม้ ก็เหมือนตกอยู่ในห้องเก็บน้ำแข็ง ริมฝีปากแห้ง ลิ้นขมฝาดทुरนทुरาย อวีถ่าน
พูดอย่างอ่อนโยนว่า “พี่สาวน้ำมาแล้ว” ที่แท้ตอนไม่รู้สึกตัวฉันละเมอขอน้ำ อวีถ่านประคองฉันมาค่อยๆ ป้อน
ฉันดื่มเข้าไปหลายคำ

ตอนที่ 34 ไฉนไม่เคียดอยู่คลายหนาว

ฉันนวดขมับ วางหนังสือในมือลง แล้วเดินออกจากห้องอุ่นซ้าๆ บักกิงในเดือนเก้าท้องฟ้ากระจ่างใสราวกับ
ถูกน้ำชะล้างมาจนสะอาด เห็นแล้วให้ความรู้สึกสบายใจเป็นพิเศษฉันอมยิ้มพึงเสาระเบียงขณะเพ่งมอง
ท้องฟ้าเงียบๆ

สรุป การบรรยายความรู้สึกนี้มีการเปิดเรื่องส่วนใหญ่กล่าวถึงการนำธรรมชาติมาเปรียบเทียบกับ
กับความรู้สึก การกระทำ มีทั้งความรู้สึกยินดี หดหู่ใจ เศร้าเสียใจ เจ็บปวดตั้งใจและร่างกายซึ่งตัวเองของ
เรื่องได้เล่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่พบเจอตลอดระยะเวลาที่ตนย้อนอดีตเข้ามาในร่างของสาวน้อยชาวแมนจูวัย 13
ในสมัยราชวงศ์ชิง

3. ด้านการตั้งคำถาม/สาเหตุการกระทำ

ตอนที่ 3 วัยเยาว์ไม่รู้ทุกข์โศก

วันรุ่งขึ้น ฉันตื่นแต่เช้าสั่งให้ตงอวินแต่งตัวให้ฉันสวยๆ ไม่ใช่เพราะอยากประชันความงามกับใครแต่ทำเพราะ
นึกสนุก

ตอนที่ 9 ราษฎร์สนทนานอกบ้าน

ใกล้ถึงต้นฤดูใบไม้ร่วงทว่าไอความร้อนกลับยังไม่ลดถอยลง กลับยิ่งทวีความร้อนขึ้นตามติดด้วยความร้อน
อย่างสุดแสน หลังเข้าฤดูใบไม้ร่วงซึ่งสุดจะทานทนคังซีจึงตัดสินใจประพาสนอกด่านทางหนึ่งเพื่อหลบร้อน
ทางหนึ่งเพื่อจะได้ฝึกฝีมือและเดือนไม่ให้คนร่นหลังล้มกำพืดดั้งเดิมที่เป็นชาวแมนจูของตน แม้ระหว่างการ
ออกนอกด่านครั้งนี้จะเกิดเรื่องไม่คาดฝันขึ้น แต่เท่าที่ฉันจำได้ คนที่โชคร้ายนอกจากรัชทายาทกับองค์ชาย
ใหญ่แล้วคนอื่นๆ ล้วนแค่ตกใจแต่ไม่เป็นอันตรายขอเพียงระมัดระวังหน่อยคิดว่าคงไม่ยุ่งยากอะไร เมื่อคิดถึง
ทิวทัศน์และอากาศเย็นๆ นอกด่านฉันจึงแอบหวังว่าตัวเองจะได้ติดสอยห้อยตามไปด้วย

ตอนที่ 15 ฝนฤดูสารทช่างหนาวเหน็บ

หลายวันนี้ฉันถามตัวเองไม่หยุดว่าทำไมฉันถึงร่วมเป็นร่วมตายกับเขาไม่ได้ ตอนนี้เป็นปีที่ 78 ในรัชศกคังซี

หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนี้ครวเคราะห์ได้เขาจะตายในปีที่ 4 ของรัชศกยงเจิ้งหากฉันตัดสินใจอยู่กับเขาพวกเราก้ยังมีเวลาอยู่ด้วยกันอีกถึงสิบหกปี

ตอนที่ 16 ดอกไม้ปลิดปลิวเลื่อนไหลตามสายน้ำ
เพราะซาเจ็บ เคลื่อนไหวไม่สะดวก ทุกอย่างฉันจึงอาศัยอวีถานทุกวันอวีถานจะช่วยฉันจุดเตาให้ความอบอุ่นในห้องจัดวางของกินของใช้เรียบร้อยจึงไปจัดการเรื่องของตัวเอง

ตอนที่ 18 เทพธิดาเรียงระบำกลางแสงจันทร์
วันรุ่งขึ้นตอนเจดียงซี ในใจฉันรู้สึกหวาดๆ เพราะไม่รู้ว่าท่านอ๋องซูหวันกวาเออร์เจีย คอยอะไรกับคังซีไว้บ้าง ซึ่งฉันมักจะรู้สึกอยู่เรื่อยๆว่าเรื่องที่พวกเขาคุยกันจะต้องไม่ใช่เรื่องรักๆใคร่ๆของหนุ่มสาวเท่านั้นเป็นแน่

ตอนที่ 21 มีรักก็เหมือนไร้รัก
ฉันอึดอัดกลัดกลุ้มคิดฟุ้งซ่านทุกวัน ทำให้หายใจไม่สะดวกทั้งอาการยังดีเยี่ยมดีเยี่ยมร้ายสลับกันไปมา กว่าที่จะหายเป็นปกติก็เข้าปายเดือนสิบ

ตอนที่ 22 เดินถึงทางตัน พักดูหมุเมฆ
เดือนสิบปีที่แล้วก็เริ่มตรวจสอบคดี งานสร้างสรรค์ดีมีกินกลุ่มหัวเหอฉี ทุกคนต่างยึดคอยาวรอผล ผ่านการตรวจสอบนานหกเดือน ผ่านการตรวจสอบนานหกเดือนก็ได้ผลสรุปทั้งหมดเป็นไปตามที่เจิ่นกวงจิงซี ถวายรายงานมีการพูดคุยส่งไปในทางคิดทบทวนจริง โดยเฉพาะฉีอู่กับหัวเหอฉีได้มีการพูดคุยให้คนในงาน ยกรัชทายาทขึ้นเป็นฮ่องเต้ คังซีก็รู้ว่าใช้สุรากับแกล้มเพื่อสังสรรค์พบสหายใช้เป็นเรื่องเสียหาย เรื่องนี้ไม่มีคำจะว่ากล่าว แต่การกระทำของพวกเขา เจตนาใช้อยู่ที่การสังสรรค์ แม้คังซีจะไม่ได้พูดออกมาทั้งหมดแต่ทุกคนต่างรู้ถึงสิ่งที่เขาต้องการสื่อ เขาเกลียดที่เหล่าขุนนางพวกนี้ชอบใช้วิธีบังหน้าเพื่อตีสอนพระรคพวกให้รัชทายาท ทำให้บัลลังค์และความปลอดภัยของเขาสั่นคลอน

ตอนที่ 24 ฟ้าพิโรธ ความหวังของคนงมงาย
ตื่นมาในวันที่สอง พบตัวเองนอนทั้งยังไม่เปลี่ยนเสื้อผ้า เลิกผ้าห่มขึ้นคิดจะลุกขึ้นนั่ง แต่ศีรษะปวดร้าวไปหมด เลยล้มตัวลงไปนอน นอนสักพักค่อยลุกขึ้นมาล้างหน้าบ้วนปากยิ้มตามอวีถานว่า เมื่อคืนนอนเจ้ากลับเข้ามา ซ้ำอยู่ในห้องใช่ไหม ?

ตอนที่ 28 ที่ปักใจคือใจสงบ
ฉันผ่านวันปีใหม่ในปีคังซีที่ห้าสิบสี่ ด้วยความทุกข์ใจสับสน งานเลี้ยงคืนสิ้นปี ฮ่องชายแปดและพี่สาวไม่ได้มา มีเพียงชายาแปดมาปรากฏตัวในอาภรณ์เต็มยศเพื่อถวายพระพรคังซีและพระสนมทุกคนแทนฮ่องชายแปดซึ่งพักรักษาตัวอยู่ในตำหนัก เธอวางตัวเหมาะสม ใบหน้ายิ้มแย้มทำให้บรรยากาศดีขึ้น คังซีก็ให้ความเมตตาเอ็นดูเธอ ดวงตาอันคมกริบและเย็นเยือกตั้งกริชของเธอทำให้สายตาที่มองมาอย่างสมเพชและดูแคลนทุกคู่หันเหไปยังทิศอื่น ยามได้เห็นเธอ ไม่มีใครเลยที่จะกล้าแสดงความสงสารเห็นใจที่ไม่จำเป็นออกมาเธอยังคงยึดหน้ามองทุกคนอย่าทรงด้วยท่วงท่าสง่างามที่ถูกฝึกมาแต่เล็ก ไม่มีใครจะข่มเธอลงได้

ตอนที่ 30 พานพบเพียงคิดว่าฝันไป

วันที่สิบห้า เดือนสี่ ปีคังซีหกสิบเอ็ดองค์ชายสิบสี่ได้รับคำสั่งจากคังซีให้กลับไปยังทัพหน้า เมื่อทราบข่าวฉันได้แต่ถอนใจยาวไม่รู้ควรดีใจหรือเสียใจ ควรจะดีใจแทนองค์ชายสี่ที่ความหวังไกลจะเป็นจริงหรือควรจะเสียใจแทนองค์ชายสิบสี่ที่ไกลจะพบจุดจบที่ฉันไม่ยากเห็น

ตอนที่ 31 ไม่นอนเดียวตายให้ร้ายราน

หลังจากอินเจินว่าราชการเสร็จก็นั่งประชุมหารือกับองค์ชายแปดและองค์ชายสิบสามต่อในห้องพระโรง เกาอู่ยงยืนอยู่ด้านนอกคอยรับใช้เห็นฉันก้มมือเรียกก็หันหน้าไปสั่งขันที่ข้างๆแล้วรีบเดินมา ฉันกล่าว “กงกงเมื่อไหร่จะส่งอวีถานมา?”

ตอนที่ 32 วิญญาณสาวงามกลับคืน

วันนี้เป็นปีสุดท้ายของปีคังซีที่หกสิบเอ็ด พรุ่งนี้ก็จะเป็ปีแรกของรัชศกยงเจิ้ง อินเจินตั้งใจเรียกตัวองค์ชายสิบสี่เข้าวังมาต้อนรับปีใหม่เป็นเพื่อนแม่ ก่อนไปกำชับฉันให้อยู่แต่ในตำหนักหย่างซินเตียนที่ไหนก็ไม่ให้ไปหากกลับมาแล้วไม่เห็นฉัน เขาจะโกรธมาก ฉันยิ้มรับคำ พอเขาออกไปรอยยิ้มบนหน้าฉันก็เหือดหายไปด้วย เขาไม่อยากให้ฉันพบองค์ชายสิบสี่เลยจริงๆ

ตอนที่ 33 ดอกไม้เบ่งบานสีสนั่นสดใส

“รัวซี เชื้อฟ่งข้า ลูกขึ้นมากินโจ๊กสักหน่อย” ฉันหลับตาแล้วทำเป็นไม่ได้ยิน

ตอนที่ 36 ไม่สามารถทิ้งความหวังทุกอย่างไป

เฉียวฮู่ยู่หนึ่งอยู่ข้างตั่ง นิ่งไม่ขยับอยู่ครึ่งก่อนวัน ฉันเรียกเธอหลายครั้งก็ไม่ตอบ ฉันวางหนังสือในมือลงกล่าว “อย่าไม่สบายใจเลย ไปเอาใบรายชื่อมา ข้าจะดูตอนนี้แล้ว” เฉียวฮู่ยู่ก็ยังคงนิ่งเฉยไม่ขยับอยู่เหมือนเดิม

ตอนที่ 37 คนรักพลัดพราก ตรอมจากไร้คู่เคียง

“คุณหนู คิดอะไรอยู่เจ้าคะ? นิ่งไม่ขยับตัวครึ่งก่อนวัน”

ตอนที่ 38 ไยต้องตัดใจอำลา

ฉันสลบไม่ได้สติ ไม่รู้กลางวันกลางคืน บางครั้งได้สติตื่นในห้องสว่างจ้า บ้างครั้งก็มีดสนิท ฉันพยายามฝืนมองคนรอบข้างให้ชัด บางครั้งเห็นเฉียวฮู่ยู่ บางครั้งเห็นเหมยเซียง บางครั้งเห็นจิวอี้วัน แต่ไม่เคยเห็นเขา พริบตาที่มองชัด ฉันจะหลับต่อ พอตื่นก็ทำแบบเดิมซ้ำอีก

ตอนที่ 39 พรากจากทุกข์ คิดคำนึงไม่เสื่อมคลาย

“คุณหนู สัมภาระจัดเรียบร้อยแล้ว ท่านจะตรวจดูอีกครั้งไหมเจ้าคะ?”

ตอนที่ 40 ดอกไม้โรยราคนตายจากต่างไม่รู้

“ต้องแต่ง ต้องแต่ง” เสียงพิณดังลอยมา เฉียวฮู่ยู่ยิ้มกล่าว “องค์ชายสิบสี่ทรงฝึกรำกระบี่อีกแล้ว” ฉันนั่งฟังจนเข้าสู่ภวังค์ เวลาเงิบความคิดก็เกิดพลันนึกก็อยากดูองค์ชายสิบสี่ฝึกรำกระบี่ขึ้นมาห้องพักฉันอยู่ติดกับหนังสือของเขา แต่ไม่เคยเดินไปดูมาก่อน ถึงจะได้ชื่อเป็นห้องหนังสือแต่ได้ยินเงินเสียงบอกว่าเป็นสถานที่ฝึกรำกระบี่ด้วย

สรุป การตั้งคำถามและสาเหตุการกระทำส่วนใหญ่ที่ปรากฏนั้น จะเป็นการเปิดเรื่องโดยการตั้งคำถามหรือ การเล่าเรื่องราวว่าสาเหตุนั้นเกิดจากสิ่งใด ทำให้เกิดการตั้งคำถามขึ้น ซึ่งตัวเอกในเรื่องจะเป็นคนตั้งคำถาม ขึ้นมา เพราะตนทราบเรื่องราวและเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า จึงวิเคราะห์ว่าเหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นต่อมา และใครเป็นตัวที่ทำให้เกิดเหตุ

4. ด้านการใช้สำนวนประชดประชัน

ตอนที่ 10 เหตุใดเจ้าจึงไม่หวนกลับ

กลับเมืองหลวงได้หลายวัน ทั้งในและนอกวังยังคงมีคลื่นใต้น้ำไหลเชี่ยวกรากมีขุนนางทั้งจริงใจและเสแสร้ง ออกหน้าถวายฎีกา ขอให้คลังซื้อธนูรับสั่งไม่ขาดสายหลังอ่านฎีกาจบ คังซียังคงเงยบึ้งเฉยไม่ว่าใครก็เดาใจเขา ไม่ออก

สรุป การใช้สำนวนประชดประชัน การเปิดเรื่องในลักษณะนี้ที่ปรากฏในเรื่องจะเป็นการกล่าว เปรียบเทียบ บุคคลที่ไม่ดีโดยการนำธรรมชาติเข้ามาเปรียบเทียบให้กับจิตใจของคนซึ่งในที่นี้หมายถึง ขุนนาง ชั้นสูงใน ราชสำนัก

5. การใช้สำนวนอธิบาย/เปรียบเทียบ

ตอนที่ 2 ร่วมทางมาแสนไกล ไม่รวมกลับ

ฉันนั่งอ่านบทกวีสมัยซ่งอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ที่ไม่ไกลจากทะเลสาบนักเมื่อวานฉันตั้งใจขยี้มหนังสือบทกวี สมัยซ่งมาจากฟิโยเฉพาเพราะเมื่อก่อนเคยชอบบทกวีสมัยซ่งเลยท่องจำไว้ไม่น้อย หากเอามาอ่านเทียบดูก็ น่าจะเรียนรู้ตัวอักษรจีนโบราณได้ไม่น้อย

ตอนที่ 13 แต่งองค์ทรงเครื่องยวนใจชาย

แม้ภายนอกจะอะอะกันจนฟ้าทะล่มดินหลายแต่ในเขตที่ตั้งกระโจมของพวกเรากลับสงบเยียบอย่างยิ่ง คิดว่า แม้รัชทายาทจะมีใจคิดสงสัยแต่ไม่กล้ารบกวนคังซีก่อนจะได้หลักฐานยืนยันแน่ชัดเรื่องขององค์ชายสิบสี่นับ ได้ว่าสามารถพักไว้ก่อนได้แต่พอคิดถึงองค์ชายแปดใจฉันก็ยิ่งร้อนรนขึ้นมาคิดอยากจะวิ่งไปดูเขาโดยเร็วแต่ เพื่อไม่ให้คนอะใจสงสัยฉันจึงต้องทำหน้าที่เหมือนคนปกติ รักษาผีทำเดินไปอย่างไม่เร็วไม่ช้า

ตอนที่ 17 อภรณ์งามอาชาเลิศ อย่างดวนทุ้มเทาใจ

คังซี้แทบจะเสด็จประพาสนอกด่านทุกปีและทุกครั้งจะมีเหล่าองค์ชายตามเสด็จไปด้วยแต่ก็ไม่เคยมีปิ๊ไห่ นกคักเหมือนกับปีนี้นี้คังซี้ได้พารัชทายาท องค์ชายสี่ องค์ชายแปด องค์ชายเก้า องค์ชายสิบสามและองค์ ชายสิบสี่ตามเสด็จไปด้วย

ตอนที่ 26 ใครลืมนใครก่อน

วันสุดท้ายของปีคังซี้ที่ห้าสิบเอ็ด ทุกคนต่างเตรียมตัวต้อนรับปีใหม่ที่ จะมาถึงกันอย่างสงบ

ตอนที่ 27 โชคชะตาร้ายดีไม่อาจหวัง

ยามเมื่อดอกเหมยบาน ปีที่ห้าสิบสามของรัชศกคังซี้ค่อย ๆ ใกล้เคียงเข้ามา

ตอนที่ 35 ไม่เสียใจที่รักยังลึก แต่เสียใจที่แค้นมาเร็ว

ซึ่งเป่ยถึงจะมีสงครามแต่ที่ผ่านมาก็ได้ข่าวดีจากการรบมาโดยตลอด รวมทั้งปีนี้ยังเป็นการฉลองปีใหม่อย่าง
เป็นทางการครั้งแรกนับจากอินเงินขึ้นครองราชย์ทุกทีในวังจึงมีบรรยากาศแห่งความรื่นเริงยินดีพร้อมรอ
ต้อนรับการมาถึงของปีงเจ็งที่สอง

ตอนที่ 41 บันทึกสุดท้าย

เดือนห้า ปีรัชศกยงเจ็งที่สอง

สรุป การอธิบายและการเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นการเปิดเรื่องโดยการกล่าวใช้ภาษาที่เข้าใจโดยง่าย
ภาษาที่ใช้ไม่สละสลวยมากนักบางตอนใช้การเปรียบเทียบเข้ามาเปิดเรื่อง เช่น การเปรียบเทียบการออกนอกด่าน
ของคังซีแต่ละปี หรือการเปรียบงานเทศกาลว่าปีใดสนุกสนานปีใดเงียบเหงา

6.บรรยายสถานที่

ตอนที่ 12 ความคิดถึงทำให้โดดเดี่ยวโศกเศร้า

เดือนหก รัชศกคังซีปีที่ 48 ณ พระตำหนักเรือเหอ

ตอนที่ 19 ความรักไม่ผลิบาน ความรักไม่ผลิบาน

เดือนเก้า ปีรัชศกคังซีปีที่ 49 อุทยานซ่งซุนหยวน

สรุป การเปิดเรื่องโดยบรรยายถึงสถานที่ที่ปรากฏคือการอธิบายในรัชศกต่างๆ และปีนี้จัดงานที่
สถานที่ใด เกิดเหตุการณ์ใด ๆ ขึ้น ณ สถานที่นั้น

สรุปผล

จากการศึกษา กลวิธีการใช้สำนวนภาษาเพื่อการเปิดเรื่องในนิยายจีนแปล เรื่อง เจาะมิติพิชิต
บัลลังก์ ซึ่งมีทั้งหมด 41 ตอน ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาทั้งหมด 6 ด้าน คือ 1.การบรรยายภาพเคลื่อนไหว 2.
การบรรยายความรู้สึก 3. การตั้งคำถาม/สาเหตุการกระทำ 4.การใช้สำนวนประชดประชัน 5.การใช้สำนวน
อธิบาย/เปรียบเทียบ 6.การบรรยายสถานที่ ซึ่งพบปรากฏมากที่สุดคือ ด้านการตั้งคำถาม/สาเหตุการกระทำ
มี 18 ตอน คือ ตอนที่ 3,9,15,16,18,21,22,24,28,30,31,32,33,36,37,38,39,40 รองลงมาคือด้านบรรยาย
ความรู้สึก มี 8 ตอน คือ ตอนที่ 1,6,7,8,20,23,25,34 ถัดจากนั้นคือด้านการใช้สำนวนอธิบาย/เปรียบเทียบ มี
7 ตอนคือ ตอนที่ 2,13,17,26,27,35,41 ต่อไปคือด้านบรรยายภาพเคลื่อนไหว มี 4 ตอน คือตอนที่
5,11,14,29 ด้านการบรรยายสถานที่ มี 2 ตอน คือตอนที่ 12,19 และสุดท้ายด้านการใช้สำนวนประชดประชัน
มีตอนเดียว คือตอนที่ 10 ตามลำดับ ในทั้งหมด 41ตอน มีชื่อเรื่องที่ใช้สำนวนสั้นๆสละสลวยเป็นตัวเกริ่นนำ
ว่าการเปิดเรื่องหัวข้อย่อจะดำเนินไปในรูปแบบใด

อภิปราย

จากการศึกษา กลวิธีการใช้สำนวนภาษาเพื่อเปิดเรื่องในนิยายจีนแปล เรื่อง เจาะมิติพิชิตบัลลังก์แสดงให้เห็นว่าผู้แต่งใช้กลวิธีในการเปิดเรื่องในแต่ละตอนโดยการใช้คำเชิงพรรณนาบรรยายภาพเคลื่อนไหวอารมณ์ ความรู้สึก การสร้างคำถามสาเหตุคำถาม ประชดประชัด อธิบาย เปรียบเทียบและบรรยายสถานที่และที่เป็นตัวเก็ร็นดำเนินเรื่องที่ทำให้เกิดเรื่องราวในด้านเหล่านี้คือตัวละครเอก ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌ็องแซ็ท ตียานนท์ ปี 2559 ซึ่งใช้การโวหารภาพพจน์ในการเปรียบเทียบและจะเห็นได้ว่าสำนวนภาษาจีนที่ปรากฏในชื่อเรื่องและการเปิดเรื่องย่อแต่ละตอนนั้นมีความแตกต่างจากสำนวนภาษาไทยโดยสิ้นเชิงคือสำนวนจีนไม่เน้นคำคล้องจองแต่จะเขียนสำนวนให้เห็นภาพอย่างชัดเจน เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วจะเกิดอารมณ์ความรู้สึกคล้อยตามและเกิดจินตภาพ

ข้อเสนอแนะ

เนื้อหาในนิยายมีหลายเล่มและภาษาค่อนข้างเข้าใจยาก ฉะนั้นผู้ศึกษาคควรวางแผนล่วงหน้าว่าจะเริ่มจากขั้นตอนใดและสิ้นสุดที่ขั้นตอนใดเพื่อง่ายต่อการลำดับเรื่องราว

บรรณานุกรม

- ฌ็องแซ็ท ตียานนท์. (2559). การศึกษาเปรียบเทียบนวนิยายจีน เจีย กับฉบับแปลภาษาไทย บ้าน.(วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
- ถงหัวและอรจิรา.(2556). เจาะมิติพิชิตบัลลังก์(เล่ม1).สยามอินเตอร์บุ๊ค: กรุงเทพฯ
- ถงหัวและอรจิรา.(2556). เจาะมิติพิชิตบัลลังก์(เล่ม2).สยามอินเตอร์บุ๊ค: กรุงเทพฯ
- ถงหัวและอรจิรา.(2556). เจาะมิติพิชิตบัลลังก์(เล่ม3).สยามอินเตอร์บุ๊ค: กรุงเทพฯ
- ถงหัวและอรจิรา.(2556). เจาะมิติพิชิตบัลลังก์(เล่ม4).สยามอินเตอร์บุ๊ค: กรุงเทพฯ
- พรพิรุณ หุ่นรอด.(2559).พฤติกรรมการอ่าน ความพึงพอใจของผู้อ่านนิยายรักโรแมนติกจีนย้อนยุค. (วารสารศาสตรมหาบัณฑิต ,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- พี่น้อง.(2560). 5 ไอเดียเปิดเรื่องยังไง โดนใจคนอ่าน. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2556, จากเว็บไซต์<https://www.dek-d.com/writer/34984/>.
- สุธาสนี พวงพลับ. (2555). กลวิธีการประพันธ์นวนิยายเรื่อง ฝี่เสื่อและดอกไม้ ของ “นิพนพานฯ”.สืบค้นเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2561. จากเว็บไซต์ <https://www.tcithaijo.org/index.php/FEU/article/view/24806>